

Seni Sevdim Ben 7

– Fedai GÜVEN · 12 Aralık 2012

Sınırlar koy, duvarlar ör(sen)
En kuytu köşelere sakla bükülen kalbini
Öcü! Diye kaç sevdalardan,
Kal yalnızlığına boğul, geber!
Ninnilerle duygularını pırpıpla
Çukurlara düşürürken kendini...
Dikenine tutun uçurumun
Masallar anlat, uyutursun belki,
Perilere kanar çocuklar!
Ben kan(a)madım inandım sana

Bir tek şeyi unutma!
Seni sevdim ben.

Beklenen yaşama sevinciydin
Telaşla yutkundüğüm nefeslerimde
Vardiyası bitmez işçisiydin zamanın,
Her mola da yudumlayıp çayımı,
Paydosları çoğalan insanları içinde azaldım
Bazen kaçamak bakışlarını yakalardım,
Çocuk saflığının mahçubiyetiyle...
Suç sayıp da bu hükümlülüğü...
Kırık sevdalar alçıda olurdu
Yokluğuna aşk yüklemekdim
Zindan mekanlarda yatarken bile

Bir tek şeyi unutma!
Seni sevdim ben.

Değişen bir mevsim şimdi yokluğun,
Zemheri de düşen son cemre
Esvabından soyunmamış hazan
Nereye uzansam kırılıyor dokunmadan,
Neyi düşlesem uyanır uykudan,
İnceden bir sızı kalıyor sonra,

Erguvan renkli gecelere inat
Bir mahşer karanlığı çöker üzerime.
Kaç adım gitmişimdir toplasan?
Bir yanımı bırakırken paramparça...
Diğer yarım, zan altında kanamakta
Oysa... Biz seninle neler paylaştık?
Sarı gülüşler kuruttuk yaz bahçelerinde,
Kayısı ağaçlarına nazire yaparak...
Ceplerimizde çakıl taşları taşırdık!
Dileklerimiz tutsun diye dualarla...
Çerçevesiz kupkuru yalnızlıklar...
Siyah beyaz fotoğrafken bile...
Renkli kalabildiysek bu hayat da,

Bir tek şeyi unutma!
Seni sevdim ben.

Tüm uyumlarımız belki geceydi,
Uyanmalarımızın sevinci yeni gün
Şimdi... Kim anlayabilir ki?
Bu gidişin Virane bıraktıklarını?
Kaç ömür biçilir tenhalarda?
Gözlerinle öldürdüklerine?
Silik bir ezginin mısralarında,
Kayıp bir görüntüyken aklımda ismin
Nasıl sensiz kaldım bilmiyorum?

Bir tek şeyi unutma!
Seni sevdim ben.